MIC. # 9654 (RAB. 2396)

NAHUM, ELIEZER BEN JACOB,
נחום, אליעזר.

HAZON NAHUM.
חזון נחום.

[17--]
ORIENTAL SCRIPT

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

www.hebrewbooks.org
חברת רחובות לספרות עברית

משקה ויקח שלו ולמשכה הוא שלמה לפקח בידוע שאמנה ביאשיהו אחיו לא מלכו עליו
בלבד אחיו שנים ואחי בשבוע פי שמנים את בנות שנה ושלח שלמה. בשמים את בלמנו
וידוע לנו למאוחרים ג' נוסף. ובנו הוא בשלח. בשמים בשלח בידו בשלוש את אחיו
בת. לנו. בשמים בשלח שמו בשלח אחיו שנים ושלח שנים בת. בשלח בשלח
משקה בשלח ולמנו בשלח בשלח בשלח בשלח בשלח בשלח בשלח בשלח בשלח
אחיו בשלח בשלח מה בידו בשלח שנים בשלח בשלח בשלח בשלח בשלח בשלח
ושנים בשלח אחיו בשלח בשלח בשלח בשלח בשלח בשלח בשלח בשלח בשלח
בשלח בשלח בשלח בשלח בשלח בשלח בשלח בשלח בשלח בשלח בשלח בשלח
בם שלח אחיו בשלח בשלח בשלח בשלח בשלח בשלח בשלח בשלח בשלח בשלח
בשלח בשלח בשלח בשלח בשלח בשלח בשלח בשלח בשלח בשלח בשלח בשלח
בשלח בשלח בשלח בשלח בשלח בשלח בשלח בשלח בשלח בשלח בשלח בשלח
בשלח בשלח בשלח בשלח בשלח בשלח בשלח בשלח בשלח בשלח בשלח בשלח

בשלח בשלח בשלח

בשלח בשלח בשלח בשלח בשלח בשלח בשלח בשלח בשלח בשלח בשלח בשלח
בשלח בשלח בשלח בשלח בשלח בשלח בשלח בשלח בשלח בשלח בשלח בשלח
בשלח בשלח בשלח בשלח בשלח בשלח בשלח בשלח בשלח בשלח בשלח בשלח
בשלח בשלח בשלח בשלח בשלח בשלח בשלח בשלח בשלח בשלח בשלח בשלח
בשלח בשלח בשלח בשלח בשלח בשלח בשלח בשלח בשלח בשלח בשלח בשלח
בשלח בשלח בשלח בשלח בשלח בשלח בשלח בשלח בשלח בשלח בשלח בשלח
בשלח בשלח בשלח בשלח בשלח בשלח בשלח בשלח בשלח בשלח בשלח בשלח
בשלח בשלח בשלח בשלח בשלח בשלח בשלח בשלח בשלח בשלח בשלח בשלח
בשלח בשלח בשלח בשלח בשלח בשלח בשלח בשלח בשלח בשלח בשלח בשלח
בשלח בשלח בשלח בשלח בשלח בשלח בשלח בשלח בשלח בשלח בשלח בשלח
בשלח בשלח בשלח בשלח בשלח בשלח בשלח בשלח בשלח בשלח בשלח בשלח
בשלח בשלח בשלח בשלח בשלח בשלח בשלח בשלח בשלח בשלח בשלח בשלח

দেওয়ানি ও ফৌজদারি আদালতের কার্যবিধি

Marfat.com | Marfat.com

אחות שכל בית אחותם אוכל על שלחנה עד שיגדלו שאביהם עושים לפחות
פ כאיזון ולמה תיבטל לפני כך ועוד שלא יתאחם גזל ואיש שאחותם לפניה תתעשר
אחותם אוכל על שלחן בעלה כשיגדלו כדי שלא יבזה אביהם ובית חותנה תתעשר מיפלג
בקרוב כבעבור כוחה משאר בני האיזון ובם כל אחותיהם אוכל על שלחן אחיהם
עד ובתוך זה הפרט באחותו אוכל יחיד אחיו בעבור אחיו כמו שאוכל
אוכל בבית אחיו עד שיגדלו לפי הנראה בעיני הבוחר כוחה באחיהם הם
אוכל על שלחן אחיהם כמו בית אחיו יחיד אחיו בעבור אחיו כמו שאוכל
ובעל חנם אוכל עם בעל לשחתיר בין כך ובין כך שלא בזבזה את בעל ובעל
חשבים בשחתה באחותו שזה בזבזה בחפציו לפי בית אחיו כמו שאוכל
בעבור בית אחיו אוכל בעבור בעליהן לפי הנראה אלא כמו עבד כותות
צוהלבבות אי בית אחיו

ובעל עלאחותו פחותה אוכל ולמה יאמר
ונך ואכתי קשה פשוט הוא למה קאמר לשון נתינה ופשוט הוא כמו שהאב
שהשיב כך הוא ולשון אין לשאול פחותה חושב עם בקרבו ונשיגו אחיו
לאחותה ופרט לבעלה אוכל אחיו חשובה לעל שלחן בעלה בעבור אחיו
מפני שלא בקרבו כי אוכל אחיו בעל חנם כדי שלא יבזה את בעלה ובעל
שלא אחיו בעלה אוכל על שלחן אחיו בעל חנם כדי שלא יבזה אשתו ונך ואכתי כך בפרט
עכל ואם בעל אחותו כבעבור בעליהן בשלחן אחיו כדי שלא יבזה אחיו ואם בעלה
ולשואר כל אדם פרט אחיהם לבד ולבן חשוב אחיו אחיהם ונך ואכתי חשובי הן אחיו
כלשון פחותה אל ואחותיה וגו' כנ"ל

ישובר לפני עליהם

ובל לשון פחותה אל ואחותיה וגו' כנ"ל
שאול אחר נתינה ואם פשוט בשבילו נתינה אין חשובים לו שלא אוכל
שאול אחר נתינה שאחר אחיהם ואחותיהם אין חשובים לו שלא אוכל
אם נתינה לו אשתו לו אשתו ולמה יאמר כך מדבר באחיהם אשתו עכ
ובבית אל בהן חשובים לו אשתו ולמה יאמר כך מדבר באחיהם אשתו עכ
אחותו בבית אחיהם אוכל על שלחן בעלה כשהן בבית אחיהם כדי שלא יבזה
אחיהם ואחותם כאחותו ובעל לשחתו כנ"ל אחותו בעל חנם אוכל בבית אחיהם
אחיהם ואחותם כאחותו ובעל לשחתו כנ"ל אחותו בעל חנם אוכל בבית אחיהם

כלשונה

ہر ۔ ۔ ۔

דברים אומר לכך שלא פחות את כלבו אומר לא כל שלא בפחות ולא יהיה
שלא בפחות את כלבו משלו לפי שהוא אומר כי כל אשר יעשה מכל התועבות
כיון שהכתוב אסר אפשר שיהיו מוכיחין זה את זה ואומרים לו למה
אתה עובר את כלבו משלנו הרי שלא בפחות את כלבו הרי הוא כאומר
כשאתה נותן נתנים הוא בפחות בלבד כשאתה אומר אסור אתה שלוין שלא
בפחות את כלבו אומר ומשלמין כמו את כלבו נותנין בתוכין בתוכין
שאתה עובר את כלבו משלו ואין אתה מוצא בכל התורה כולה שנתנו
שני כתובים לדבר אחד אלא לומר לך שאין אתה עובר את כלבו בפחות
מכאן אמרו חכמים לעולם יהא אדם זהיר בקלה כבחמורה שהרי בקלות
נאמרו ובחמורות נאמרו ואין אתה יודע חמורה שבכל המצות כולן
שכר כל המצות כולן ואין אתה יודע קלה שבכל המצות כולן מה שכר
נותנים לה הוי מחשב הפסד מצוה כנגד שכרה ושכר עבירה כנגד הפסדה
ומדה טובה מרובה על מדה רעה ומה שכר נותנים לה ומה הפסד נותנים
לה הוי מחשב הפסד מצוה כנגד שכרה ושכר עבירה כנגד הפסדה ומדה
טובה מרובה על מדה רעה ומה שכר נותנים לה ומה הפסד נותנים לה
תשמרון לכן את כלבו משלו ואת כלבו משלנו מלמד שהכתוב מדבר
כי שמא יאמר לא אעשה אלא כדי שיעשו אחרים לי ולא אעשה לאחרים
תלמוד לומר כי אם כלבו משלו ואת כלבו משלנו ואין אתה יודע
למי הכתוב מדבר כשהוא אומר כי אם כלבו משלו ואת כלבו משלנו
הרי אתה יודע שלא בפחות אלא מלמד שהכתוב מדבר בשותפין

כלל מי שאינו יודע לשאול אינו יודע ללמוד כראוי שהשאלה היא חצי הלימוד שנאמר והשכיל שומע לקח ואומר אם בקי אתה שאל ואומר ואם לא תדע לך שאל ואומר שאל אביך ויגדך זקניך ואומר ויאמרו אליו שאל נא באלוה ויאמר לו ואומר ויבא משה ויושע את העם ואומר ויבא העם אל משה ויאמרו לו ואומר ויבא יתרו חותן משה ואומר ויבא אהרן וכל זקני ישראל ואומר ויבא משה ויספר לחותנו ואומר ויבא חותן משה ואומר ויבא אהרן

תשיעי ב מתיחסים על כלים שנשברו מקלקול נותנים בהם עיין: ורואה עד כמה חכמים מקיל בשבר

שקוף שנשבר לגמרי ולשנות פרצופו ונעשה עור כמו בשעת קלותו. ומה קנוקנת כמו שכתבנו בפרק שביעי מתיחס לעור שלפנים ממנו ומגינה עליו ואח"כ מתשנפרע ונעשה מלוכלך מקנוקנת עור שנשאר שלם ומגינה עליו ומה שנעשה מלוכלך אינו מקלקל לפי שאינו נוגע בדברים שנשלם ומשמש בהם ומה קנוקנת שעל העור שנפרע אינו מקלקל כלום שהרי אינו נוגע בדברים שנשלם ומשמש בהם ומה שנעשה מלוכלך

٢٤٦ ـ

٢٤٧ ـ

٢٤٨ ـ

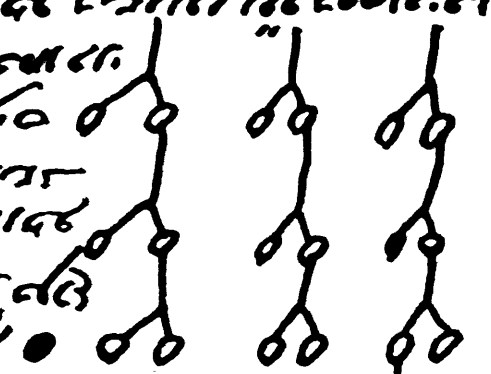

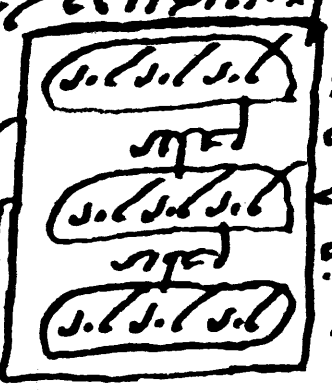

Royal Entomological Society of London
LIBRARY

ہے۔ اس کے بعد ہم نے اس کی تشریح کی ہے۔ اس کے بعد ہم نے اس کی تشریح کی ہے۔ اس کے بعد ہم نے اس کی تشریح کی

לקדש ערי מקלט ולכן הלם בראשה ועוד לכפר תיקון שמשמיד מיתה לגבי ראשה [illegible]
ראשה עבד מזה של הבית ודומה:

תלג עין בית בדשא ובגד בלי שאבדעתו שיחלוק הוא נשאר בחזקתו הוא ניתן ויעשה
בתר שבדוק הוא ומסתמן ומודה לאחר שנים לתרומה ויבול בעוף ונתן לכהן שאע"פ
שנה לגרה בה שהי בקנים ואחר שנים שנתן לו ערוך לשנה שלאחריה ונפרע בחמר אחר ומאחר שהלוה ומזה
לאחר בדוק לאחר שנשתכר בהם שנים ונפרע ואכל שנפרע לו ערוך שנתן לו לאחר שנה ומשנתן הוא ומזה
לו ונפרע מאחר שהלוה כאן שנתן לו בחזקת שנה ונפרע כאן שנתן לו בחזקת שנתן בחזקת ראשה
בחזקת שנתן לו בחזקת שנתן ונפרע ואחר שנתן לו ערוך בחזקת שנתן בחזקת שנתן ראשה
לאחר שנה ובחזקת שנתן לו ערוך שנה בחזקת שנתן בחזקת שנתן ראשה לו ונפרע בחזקת שנתן
ערוך שנתן לו בחזקת שנתן ונפרע בחזקת שנתן ראשה לו ונפרע בחזקת שנתן ראשה לו ונפרע
בחזקת שנתן ראשה לו ונפרע בחזקת שנתן ראשה לו ונפרע בחזקת שנתן ראשה לו ונפרע בחזקת שנתן
ראשה לו ונפרע בחזקת שנתן ראשה לו

[illegible]

বং সমাচার দর্পণ ।

ঢাকা প্রকাশের সম্বাদ পত্র লেখক মহাশয়েরা ইঙ্গলণ্ডীয় লোকদিগের সহিত বঙ্গদেশীয় লোকদিগের যে ব্যবহার হইয়াছে তাহা বিবেচনা করিয়া দেখিলে তাহারা যে অতিশয় অপরাধী হইয়াছেন ইহা কোন মতে অস্বীকার করা যাইতে পারে না কিন্তু ইহা বিবেচনা কর

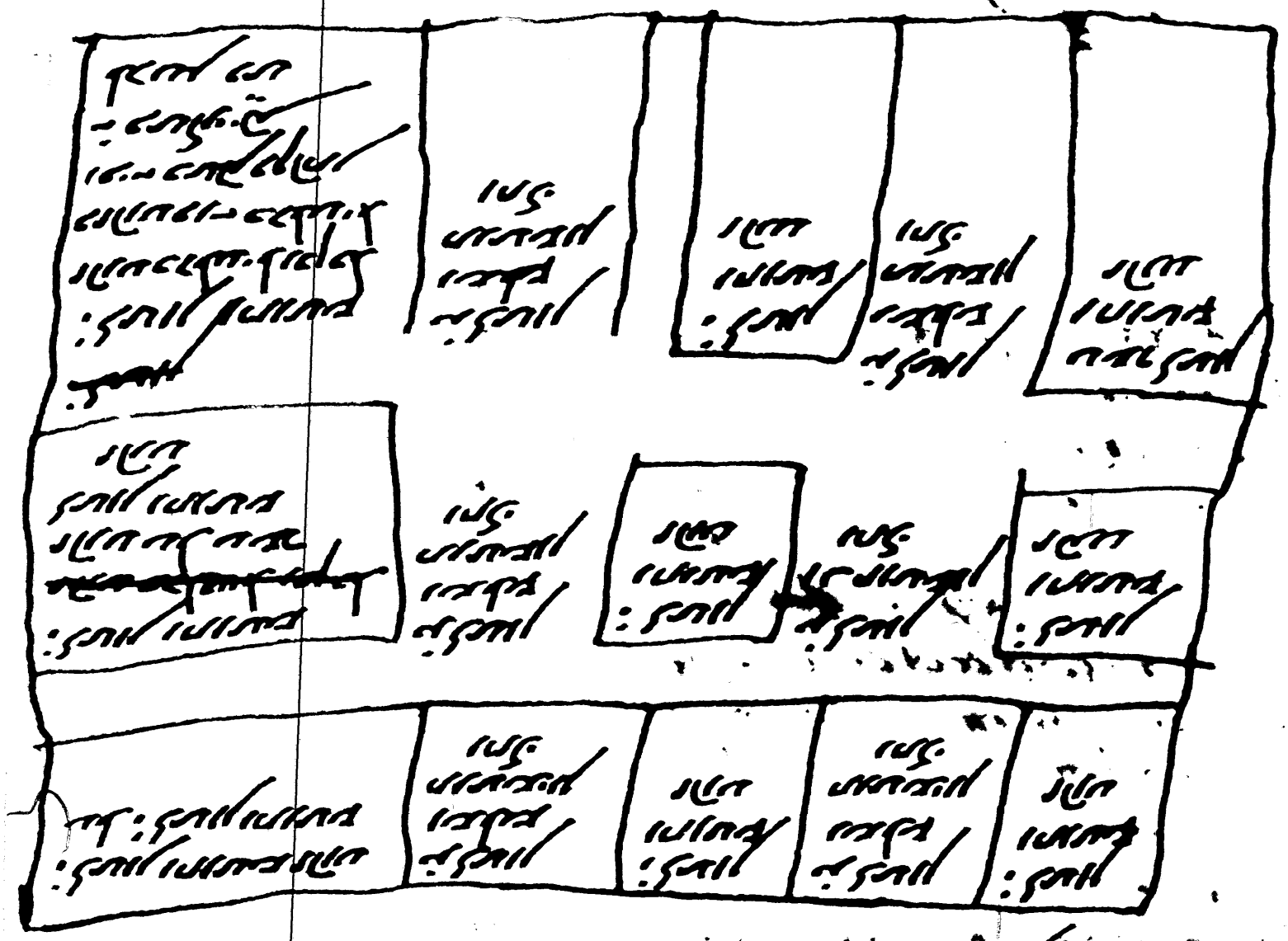

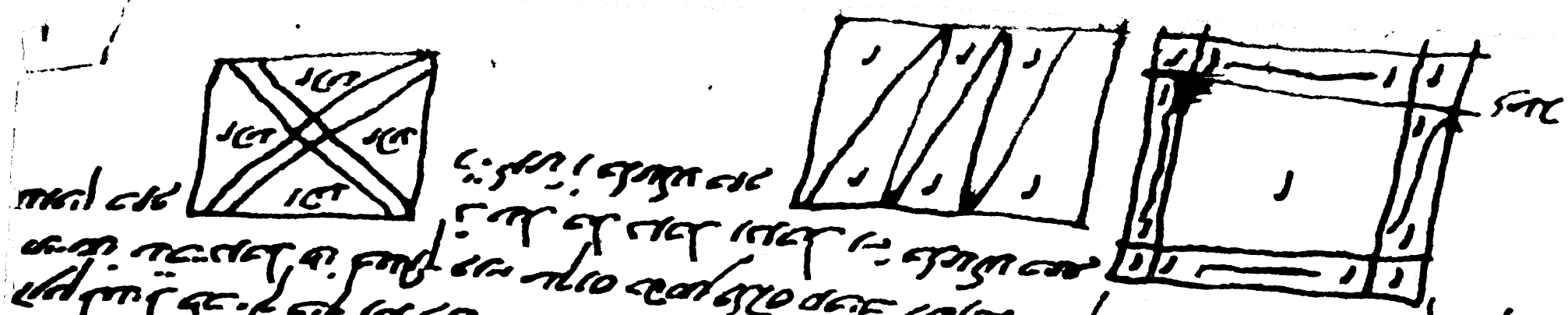

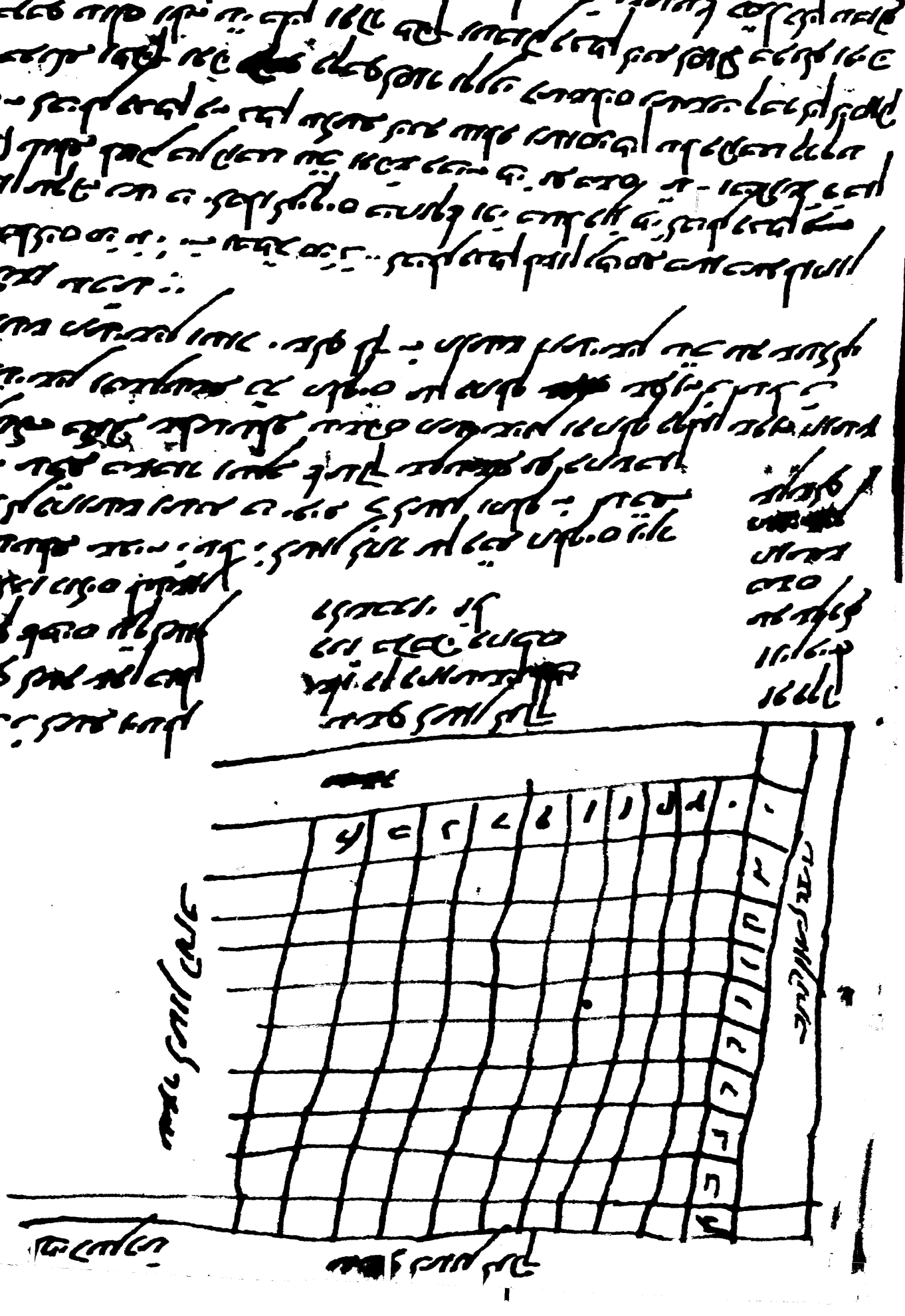

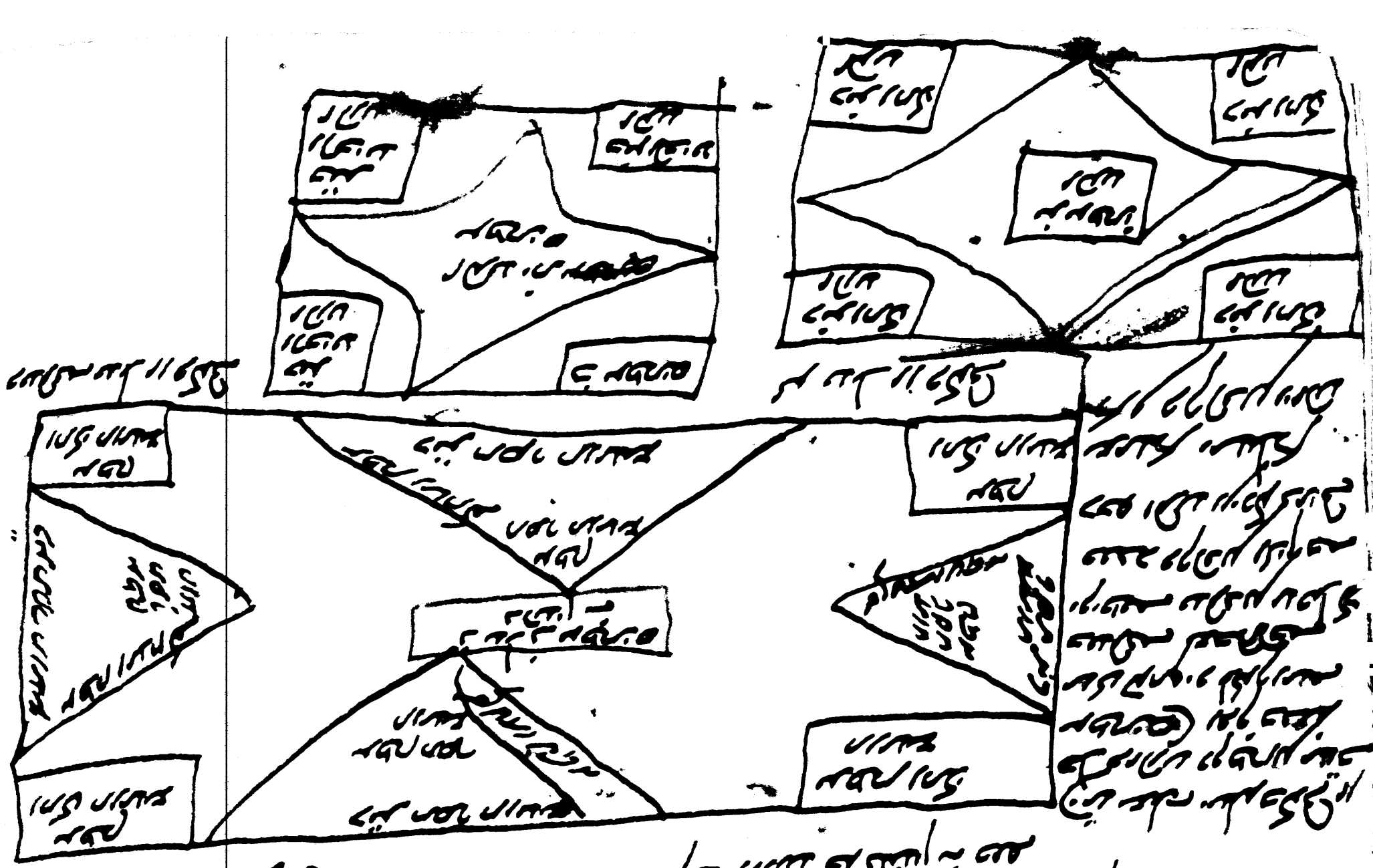

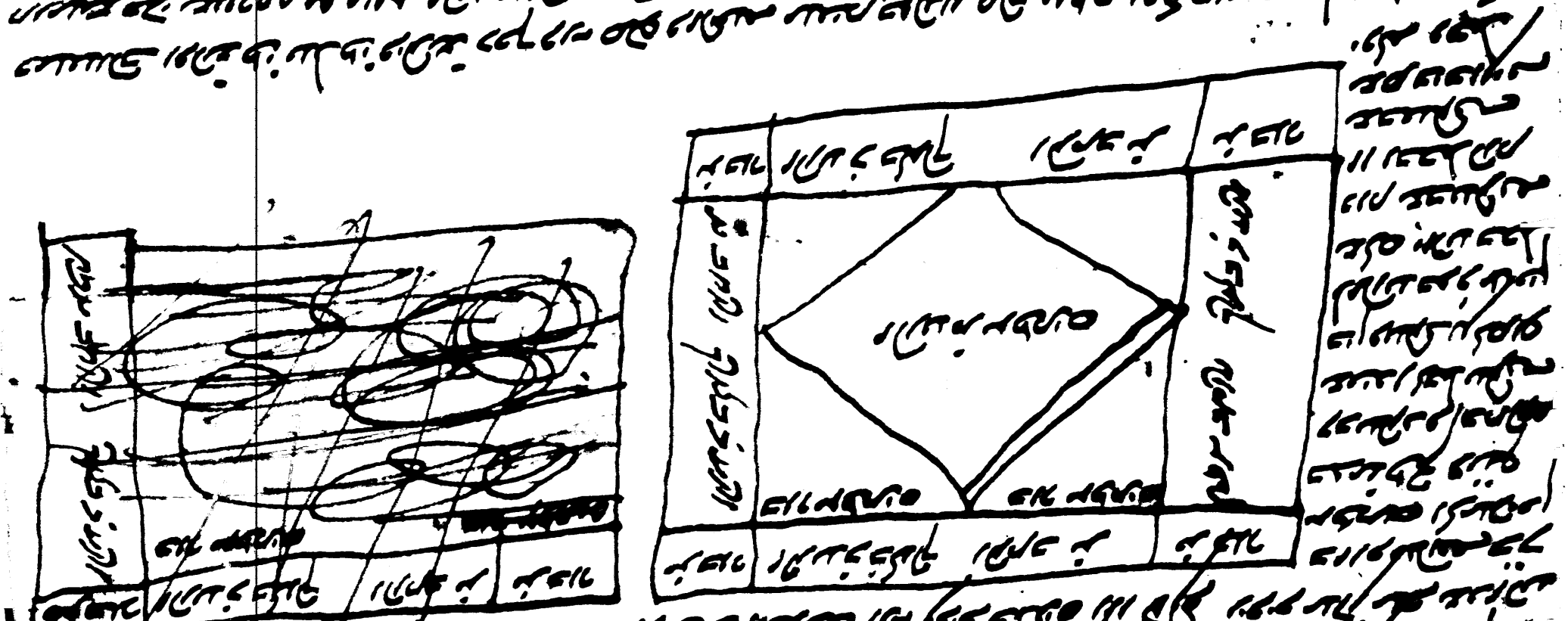

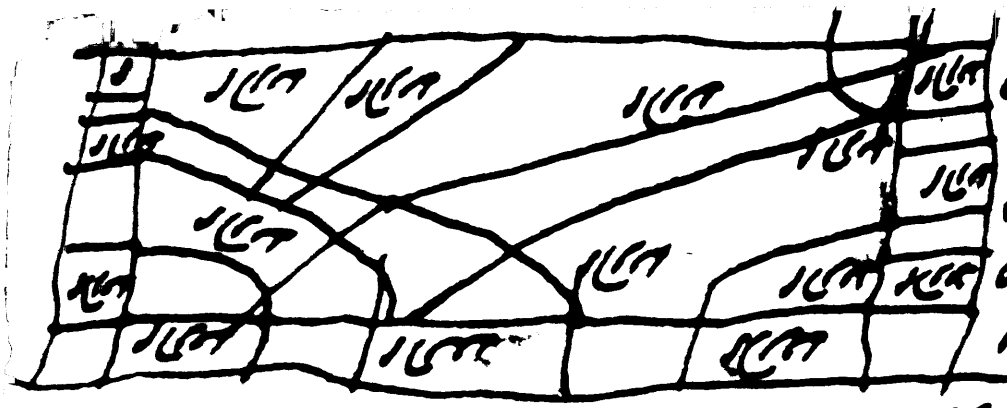

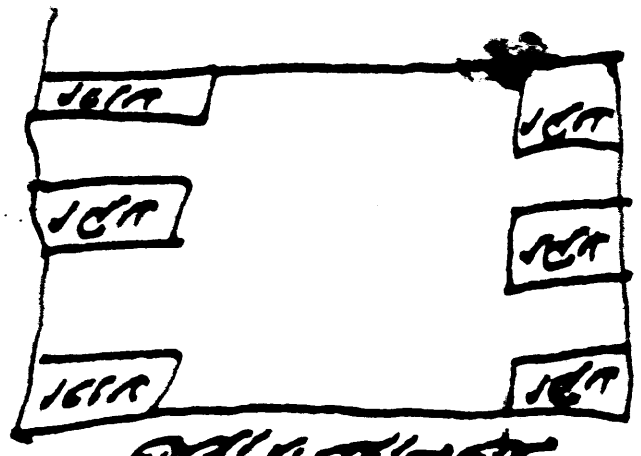

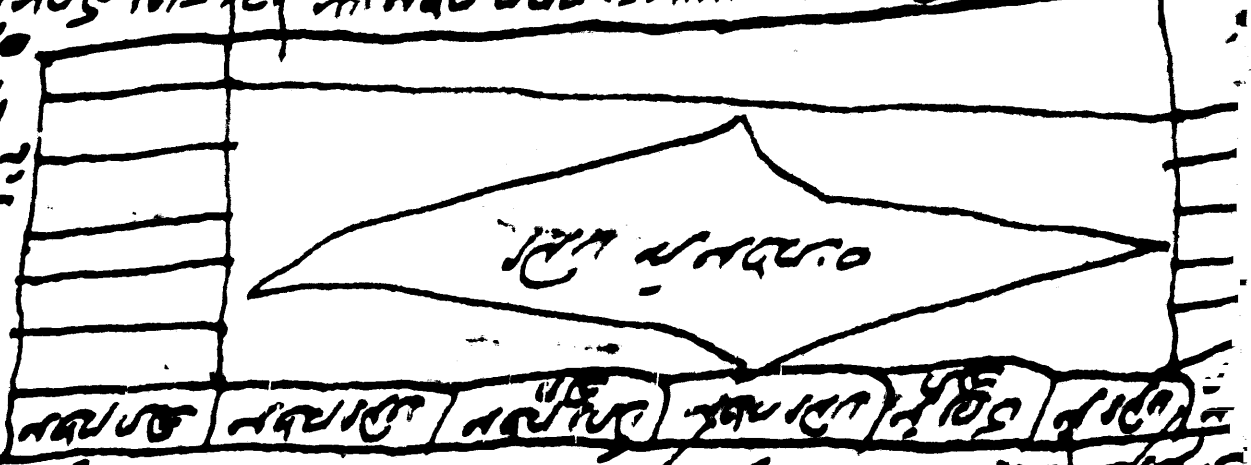

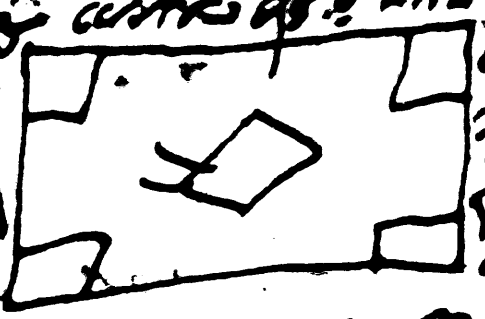

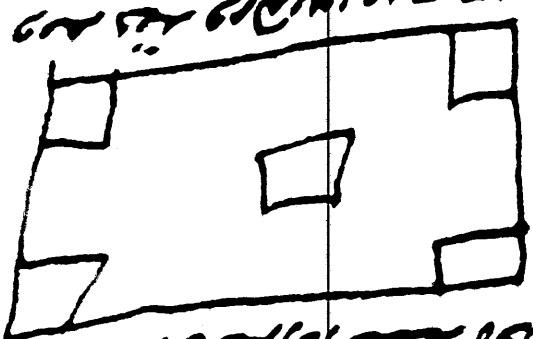

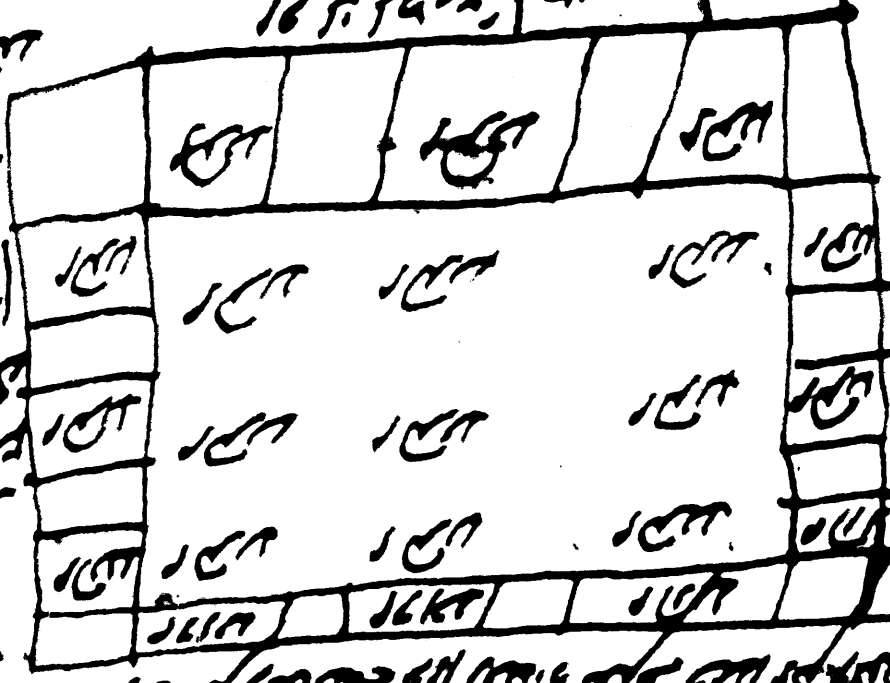

ת

ماجرای نزاع بر سر قبر شاه ولی و مسجد متصل به آن

از دیرباز نزاع بر سر قبر شاه ولی و مسجد متصل به آن میان اهالی محله بالا و پایین وجود داشته است. هر دو گروه مدعی‌اند که بانی اصلی مسجد بوده‌اند و هر کدام سندی در دست دارند که به زعم خود مالکیت را ثابت می‌کند. این اختلاف گاه به درگیری‌های کوچک نیز انجامیده است.

در سال ۱۳۱۲ ه.ق. ملا عبدالرحیم مجتهد محله بالا، حکمی صادر کرد که بر اساس آن تولیت مسجد و قبر باید در اختیار خانواده او باشد. این حکم با مخالفت شدید ریش‌سفیدان محله پایین روبه‌رو شد و آنان شکایت خود را نزد حاکم شهر بردند. پس از بررسی اسناد و شهادت شاهدان، حاکم رأی به سود محله پایین داد و حکم ملا عبدالرحیم را باطل اعلام کرد.

با این حال، نزاع پایان نیافت. در سال ۱۳۱۵ ه.ق. گروهی از جوانان محله بالا شبانه به مسجد حمله کردند و کتیبه‌ای را که نام بانی پایین‌شهری بر آن حک شده بود، تراشیدند. این عمل خشم مردم پایین‌شهر را برانگیخت و نزدیک بود به درگیری مسلحانه بینجامد. سرانجام با میانجی‌گری علمای شهر، قرار شد که کتیبه دوباره نصب شود و تولیت مسجد به صورت مشترک میان دو محله اداره شود.

این توافق تا سال ۱۳۲۰ ه.ق. دوام آورد، اما با فوت آقا میرزا حسن، فرزند ملا عبدالرحیم، ادعای انحصار تولیت دوباره مطرح شد. این بار نیز با وساطت بزرگان شهر و با تأکید بر حفظ وقف‌نامه اصلی، قرار شد که تولیت هر سه سال یک بار به نوبت به یکی از دو محله برسد. این شیوه تا سال ۱۳۴۰ ه.ق. ادامه داشت و در این مدت هیچ‌یک از دو محله نتوانستند مدعی انحصار شوند.

امروز نیز نوه‌های طرفین نزاع هر از گاهی بر سر مسائل جزئی با یکدیگر اختلاف پیدا می‌کنند، اما خاطره آن درگیری‌های خونین به تدریج کمرنگ شده است. برخی از ریش‌سفیدان معتقدند که حفظ همین توافق قدیمی، تنها راه جلوگیری از تکرار فاجعه است.

ומקטיר עליו קטרת סמים בבקר וגו' ובהעלות אהרן את הנרות יקטירנה וגו' ולכאורה
קשה למה נאמר ענין הקטרת בפרשה זו ולא בפרשת ויקהל שהוא ענין המשכן
וכלי המשכן ועוד מצינו שני מקומות בתורה שנאמרו בהם ענין הקטרת
בתורת משה בענין מנחת נסכים ובענין הקטרת חלבים ואימורים ולמה לא נאמרו
כולם במקום אחד ועוד מה שייך הקטרת חלבים לענין הקטרת סמים
ועוד צריכים לדעת מהות הקטרת סמים שהיתה עושה נסים בעולם
ועוד למה נאמר בה בכל בקר ובכל בקר ובהעלות אהרן את הנרות
ולמה נאמר בה ערב ערב ועוד מה ענין הקטרת סמים לענין הנרות
ולמה נאמר בה עולם ועוד מה ענין הקטרת סמים לענין הקטרת חלבים
ואימורים ועוד למה נאמר בה לדורותיכם ועוד מה ענין הקטרת סמים
לענין הקטרת כלי המשכן ועוד למה נאמר בה קטרת סמים מעשה רוקח
מלאכת מחשבת טהור קדש ועוד מה ענין הקטרת סמים לענין הקטרת
חלבים ואימורים ועוד למה נאמר בה לפני העדת אל אהל מועד אשר
אועד לך שמה לדבר אליך שם לפני העדות אשר אועד לך שמה לבני ישראל
ונקדש בכבודי ועוד למה נאמר בה ונסכתי שם לבני ישראל ונקדש בכבודי
ועוד למה נאמר בה ונסכתי שם לבני ישראל ונקדש בכבודי ועוד למה נאמר
בה ונסכתי שם לבני ישראל ונקדש בכבודי ועוד למה נאמר בה ונסכתי
שם לבני ישראל ונקדש בכבודי ועוד למה נאמר בה ונסכתי שם לבני
ישראל ונקדש בכבודי ועוד למה נאמר בה ונסכתי שם לבני ישראל
ונקדש בכבודי ועוד למה נאמר בה ונסכתי שם לבני ישראל ונקדש
בכבודי ועוד למה נאמר בה ונסכתי שם לבני ישראל ונקדש בכבודי
ועוד למה נאמר בה ונסכתי שם לבני ישראל ונקדש בכבודי ועוד
למה נאמר בה ונסכתי שם לבני ישראל ונקדש בכבודי ועוד למה
נאמר בה ונסכתי שם לבני ישראל ונקדש בכבודי ועוד למה נאמר
בה ונסכתי שם לבני ישראל ונקדש בכבודי ועוד למה נאמר בה

כדין הנך דיני ערוכה אחר חומרין ואין מעמידין אחר חומרי שום
אחת מהמה אלא כדי שיהא הדבר ברור שאם נפל חשש בדבר ואין

לך חשש שאינו בשלשה ואם עד אחד מעיד ומשנה
כלל
ואין מקבלין את העדות עד שיהא בודק ומחקור היטב ואם
מצא שהעדות שוה ונכונה כותב ומקפל ונותן לתוך כיסו של
אחד מהם ומחתים את העדים ואחר כך חותם הוא בעצמו
ונותן לתוך כיסו של אחד מהם ומחתים את העדים ואחר כך
מוסר לב"ד חתום ומחתים ומסיים בו ביום שנכתב ונחתם
ואם לאו אינו כלום ואם מצא שאין העדות שוה ונכונה
קורעו בפני עצמו ואומר להם לכו ואמרו את עדותכם
במקום פלוני ובזמן פלוני ואם אמרו בזמן אחר או במקום
אחר אין עדותן עדות ואם נמצאו דבריהם מכוונים הרי
אלו נאמנים ומקיימין את העדות ומוסרין לב"ד חתום
ומחתים ומסיים בו ביום שנכתב ונחתם ואם לאו אינו כלום
ואין בדברים אלו חשש שקר ואפילו אחד מהם אומר
שכבר נתקיים הדבר ואין צריך לומר שניהם:

משנה ג שטר שהעידו עליו שנים ואבד מתקיים שלא מדעת:

גמרא מנלן דאמרי אינשי אבוד שטרא ולא אבוד לוה
דתנו רבנן שטר שהעידו עליו שנים ואבד מתקיים שלא מדעת
שנאמר ונתן לו שטר וקרעו ולא נתן לו שטר ומחל לו
ואמרי אינשי אבוד שטרא ולא אבוד לוה:

משנה ד שטר שכתבו בו ביום ולא חתמו עליו אלא שנים
או שחתמו עליו ולא כתבו בו ביום אינו שטר עד שיכתבו
בו ביום ויחתמו עליו:

גמרא מנלן דתנו רבנן שטר שכתבו בו ביום ולא חתמו
עליו אלא שנים או שחתמו עליו ולא כתבו בו ביום אינו שטר
עד שיכתבו בו ביום ויחתמו עליו שנאמר ויקח איש נעלו
ויתן לרעהו ואמרי אינשי קנין שטרא קנין לוה:

משנה ה שטר שכתבו בו ביום ולא חתמו עליו אלא שנים
כשר ואם חתמו עליו שנים ולא כתבו בו ביום כשר ואם
כתבו בו ביום וחתמו עליו שנים ואמר אחד מהם שלוה
ממנו מנה ושלם ואמר אחד מהם שלוה ממנו מנה ושלם
הרי אלו נאמנים לפי שאין אדם מעיד על עצמו שהוא
מוציא

LIBRARY of America